

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Επαναφορά κατώτερου μισθού, επαναφορά 13ης και 14ης σύνταξης, 13ου και 14ου μισθού. Ρυθμίσεις για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και κατάργηση αντεργατικών διατάξεων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

A. Επί της αρχής

Οι νόμοι των τελευταίων ετών συνεχίζουν να επιδεινώνουν συνεχώς τους μισθούς και το λαϊκό εισόδημα, τη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Τα στοιχεία που παρουσιάζονται αποτυπώνουν και με αριθμούς τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι, την κατάσταση των μισθών και των εργασιακών σχέσεων. Σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε τον Φλεβάρη το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, οι χαμηλόμισθοι αποτελούν περίπου το 60% των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι με «καθαρό» μισθό κάτω των 1.000 ευρώ έφτασαν στο 63,17% (1.023.093 άτομα) από 61,56% (942.683 άτομα) που ήταν στο σύνολο των απασχολούμενων στον ιδιωτικό τομέα το προηγούμενο έτος.

Ταυτόχρονα, παρατηρείται και μια μετακίνηση προς τα κάτω σε ό,τι αφορά την κατάταξη των εργαζομένων στα διάφορα κλιμάκια μεταξύ των 500 και 1.000 ευρώ π.χ. παρουσιάζεται αύξηση κατά 18.153 άτομα και σε ποσοστό 13,24% (στα 155.266 από 137.113 άτομα) στους εργαζόμενους με μισθό από 501 ως 600 ευρώ. Αντίστοιχα 14.511 άτομα και ποσοστό 10,56% (151.887 από 137.376) βρίσκονται εργαζόμενοι με μισθό 601 ως 700 ευρώ.

Οι συνεχείς ανατροπές στην αγορά εργασίας, που συντελούνται σταθερά και με κλιμάκωση τα τελευταία χρόνια, εξηγούν την οξυμένη κατάσταση που παρουσιάζεται όχι μόνο στους μισθούς αλλά και στις εργασιακές σχέσεις.

Ανάμεσα στο 2014 και στο 2015 αυξήθηκαν κατά 8,92% οι εργαζόμενοι με καθεστώς μερικής απασχόλησης και εκ περιτροπής εργασία. Με βάση τα συγκριτικά στοιχεία, αυξήθηκαν κατά 29.792 άτομα (+8,92%) οι εργαζόμενοι με καθεστώς μερικής απασχόλησης και εκ περιτροπής εργασία φτάνοντας τους 363.710 (ποσοστό 22,45% στο σύνολο) από 333.918 (ποσοστό 21,81%).

Σε κάθε περίπτωση, περισσότερες από τις μισές προσλήψεις που γίνονται σήμερα, αφορούν τέτοιες ελαστικές μορφές απασχόλησης και βέβαια έχουν αντανάκλαση και στους μισθούς. Περίπου 30% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα υποαπασχολείται ενώ το 20% εργάζεται λιγότερο από 20 ώρες την εβδομάδα.

Επίσης, από τα συνολικά στοιχεία που έχουν καταγραφεί προκύπτει ότι μετά το 2012, μέσω των 1.400 επιχειρησιακών συμβάσεων που υπογράφηκαν, οι μισθοί μειώθηκαν από 10% έως και 40%. Ακόμη μεγαλύτερες ήταν οι μειώσεις μισθών στις περιπτώσεις που οι συλλογικές συμβάσεις υπογράφηκαν από τις «ενώσεις προσώπων», δηλαδή από τα 3/5 του συνόλου των εργαζομένων, κυρίως στις μικρές επιχειρήσεις. Στο 80% αυτών των συμβάσεων οι μισθοί μειώθηκαν στα 586 ευρώ μεικτά.

Η ανεργία βρίσκεται παγιωμένη σε υψηλά επίπεδα και αποδεικνύεται στην πράξη, με βάση τα επίσημα στοιχεία

που παρουσιάζονται ανά μήνα, πως τα προγράμματα απασχόλησης δεν την αντιμετωπίζουν, δεν δημιουργούν σταθερές θέσεις εργασίας, αλλά μοιράζουν σε περισσότερους ανέργους τη φτώχεια και τις πεντάμηνες θέσεις εργασίας.

Η νομοθετική ρύθμιση μείωσης του κατώτατου μισθού, οι επιχειρησιακές συμβάσεις, οι ατομικές συμβάσεις και οι συμβάσεις που υπογράφηκαν από ενώσεις προσώπων, το χτύπημα των κλαδικών συμβάσεων, η ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις και τα κατοκληρωμένα προγράμματα, η άγρια φορολογία, λειτουργούν σαρωτικά στην επιδείνωση της ζωής της εργατικής-λαϊκής οικογένειας, λεηλατούν με κάθε τρόπο τους μισθούς και το εργατικό εισόδημα.

Με τους νόμους του 2010 και τους άλλους που ακολουθήσαν δόθηκε η δυνατότητα, με επιχειρησιακές ΣΣΕ και ενώσεις προσώπων, να ανατρέπονται εργασιακές σχέσεις και να επιβάλλεται η μερική απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία, κ.ά., παρακάμπτοντας αυτά που προβλέπει η κλαδική ΣΣΕ, αλλά και τα όρια που προβλέπουν οι νόμοι για τις εργασιακές σχέσεις, ισχυροποιώντας τη δυνατότητα της εργοδοσίας να απασχολεί όσο θέλει, όποτε θέλει τους εργαζόμενους με μειωμένες αμοιβές.

Δόθηκε η δυνατότητα οι επιχειρησιακές ΣΣΕ να αποκλίνουν από τις κλαδικές ΣΣΕ προς τα κάτω μέχρι το επίπεδο της ΕΓΣΣΕ. Περιορίστηκε η δυνατότητα του ΟΜΕΔ να επικυρώνει αυξήσεις στους μισθούς, αφού πρέπει να παίρνεται υπόψη η «προστασία της ανταγωνιστικότητας» των επιχειρήσεων. Διευκολύνθηκε η δημιουργία των Ενώσεων Προσώπων που στην ολότητά τους λειτουργούν σαν όργανα της εργοδοσίας εντός των επιχειρήσεων ώστε να διαλύουν εργασιακές σχέσεις και να μειώνουν τους μισθούς.

Επίσης, δόθηκε η δυνατότητα στους επιχειρηματίες που δεν είναι μέλη εργοδοτικών οργανώσεων να μην εφαρμόζουν την εκάστοτε κλαδική ΣΣΕ που υπέγραψε η εργοδοτική οργάνωση του κλάδου, στον οποίο δραστηριοποιούνται. Πρόσφατο παράδειγμα η απaráδεκτη στάση των ξενοδόχων στη Σάμο και στο Ηράκλειο, που αποφάσισαν να διαλύσουν την Ένωση Ξενοδόχων προκειμένου να αποφύγουν την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης με στόχο να μειώσουν ακόμα παραπέρα τους μισθούς μέχρι το επίπεδο της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, στα 586 ευρώ.

Μειώθηκε η προσαύξηση της αμοιβής της υπερεργασίας για κάθε ώρα από 25% σε 20%. Μειώθηκε η προσαύξηση υπερωριακής αμοιβής για τις πρώτες 120 ώρες από 50% σε 40% και για τις υπόλοιπες 120 και πάνω από 75% σε 60%. Καταργήθηκαν η προσαύξηση του ωρομισθίου κατά 7,5% για τους μερικά εργαζόμενους που εργάζονται λιγότερες από 4 ώρες τη μέρα και η προσαύξηση του ωρομισθίου κατά 10% για όσους εργάζονται πάνω από 4 ώρες. Επεκτάθηκε η δοκιμαστική περίοδος των εργαζομένων από δύο μήνες σε δώδεκα, που σημαίνει ότι, αν συμπληρωθούν δώδεκα μήνες εργασίας ενός νέου προσλαμβανόμενου, ο εργοδότης, επικαλούμενος τη δοκιμαστική περίοδο, μπορεί να προβεί σε απόλυση του χωρίς προειδοποίηση και αποζημίωση απόλυσης.

Δόθηκε νέο ισχυρό χτύπημα στις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις. Οι νόμοι που ψηφίστηκαν προβλέπουν ότι μετά τους τρεις μήνες από τη λήξη τους, εφόσον δεν υπογραφεί νέα κλαδική ΣΣΕ, θα διατηρείται τυπικά ο βασικός κλαδικός μισθός, οι μισθολογικές ωριμάνσεις, το επίδομα τέκνου, σπουδών και το επίδομα επικίνδυνης ερ-

γασίας, εφόσον αυτά περιλαμβάνονταν στην παλιά Συλλογική Σύμβαση. Όλα τα υπόλοιπα επιδόματα που υπήρχαν πριν τη λήξη της σύμβασης, πέραν των προαναφερόμενων, εφόσον δεν υπάρξει νέα ΣΣΕ, παύουν να ισχύουν εφόσον το απαιτήσει ο εργοδότης. Επίσης, μετά τους 3 μήνες εφόσον δεν υπογραφεί νέα συλλογική σύμβαση οι εργοδότες μπορούν να προσλαμβάνουν με το μισθό της ΕΓΣΣΕ.

Δόθηκε η δυνατότητα στη μεγαλοεργοδοσία να παγώσει πάσης φύσεως αυτόματες αυξήσεις στους μισθούς, οι οποίες είναι απόρροια νόμων, ΣΣΕ, κανονιστικών πράξεων, διαιτητικών αποφάσεων. Σε αυτά περιλαμβάνονται τα επιδόματα τριετίας, πολυετίας, χρόνου εργασίας, κ.ά., μέχρι η ανεργία να κατέβει κάτω από το όριο του 10%.

Τα βασικότερα επιδόματα που χορηγεί ο ΟΑΕΔ, όπως π.χ. το επίδομα ανεργίας, μειώθηκαν κατά 22%, εξαιτίας της σύνδεσής τους με το κατώτερο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη. Παράλληλα άλλα επιδόματα που ενίσχυαν το λαϊκό εισόδημα όπως π.χ. το οικογενειακό επίδομα που χορηγούσε ο ΟΑΕΔ, καταργήθηκε ολοσχερώς.

Με βάση τα «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ: ΙΟΥΝΙΟΣ 2015» του ΙΚΑ συγκριτικά με ένα χρόνο πριν Ιούνιος 2014, στις κοινές επιχειρήσεις το μέσο ημερομίσθιο μειώθηκε κατά 3,01%, στα οικοδομοτεχνικά έργα μειώθηκε κατά 2,85% και στο σύνολο μειώθηκε κατά 2,99%. Ο μέσος μισθός μειώθηκε στις κοινές επιχειρήσεις κατά 2,98% και στα οικοδομοτεχνικά έργα μειώθηκε κατά 3,72%. Στις κοινές επιχειρήσεις με πλήρη απασχόληση το μέσο ημερομίσθιο μειώθηκε κατά 2,35% ενώ ο μέσος μισθός μειώθηκε κατά 1,70%. Ο μέσος μισθός με μερική απασχόληση ανέρχεται σε 409,44 ευρώ και το μέσο ημερομίσθιο σε 23,86 ευρώ.

Το ΚΚΕ κρίνει τα μέτρα και τους σχετικούς νόμους με κριτήριο τα εργατικά-λαϊκά συμφέροντα. Με αυτό το κριτήριο τονίζει ότι υπηρετούν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των άλλων τμημάτων της πλουτοκρατίας, είναι εργαλείο για τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, την κατάργηση βασικών εργατικών, λαϊκών δικαιωμάτων και έχουν οδηγήσει στην πτώχευση του λαού.

Τα μέτρα που ήρθαν δεν είναι προσωρινά. Εντάσσονται σε στρατηγική πολιτική επιλογή που στόχο έχει τη βαθμιαία μείωση του μέσου μισθού, σε συνθήκες κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Η μείωση του κατώτερου μισθού έσπρωξε προς τα κάτω, μια σειρά κλαδικούς μισθούς. Το αντεργατικό οικοδόμημα του 1ου και 2ου μνημονίου παρά τα συνθήματα της νέας κυβέρνησης παρέμεινε αέριο, όπως αντίστοιχα άθικτη παρέμεινε και η αντεργατική ΠΥΣ του 2012.

Η σταθερή επιδίωξη του κεφαλαίου και της ΕΕ είναι να συνεχιστεί η επίθεση στα εργασιακά, ασφαλιστικά και μισθολογικά δικαιώματα των εργαζομένων. Να κυριαρχήσουν παντού και να μονιμοποιηθούν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, η μισοανεργία, ο μισθός και οι συντάξεις να φτάσουν σε ακόμα χαμηλότερα επίπεδα.

Η άμεση αποκατάσταση των εισοδημάτων στην προ κρίσης κατάσταση και η κάλυψη των απωλειών αποτελούν επείγον μέτρο ανακούφισης της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Αυτό σημαίνει επαναφορά της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στα 751 ευρώ ως βάση για νέες διαπραγματεύσεις και νέες αυξήσεις.

Σε αυτή την κατεύθυνση δεν πρέπει να υπάρχει εργα-

ζόμενος που να αμείβεται με λιγότερα από 751 ευρώ. Δηλαδή, να μπει φραγμός στην πανσπερμία των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, στη μερική απασχόληση, στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, στα κακοπληρωμένα προγράμματα απασχόλησης, που κατεβάζουν τους μισθούς σε άθλια επίπεδα, στα 200 και 300 ευρώ.

Παράλληλα, πρέπει να καταργηθούν οι νόμοι που προκάλεσαν μεγάλες μειώσεις στις κλαδικές συμβάσεις. Οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις που καλύπτουν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, να επανέλθουν στα κατώτερα επίπεδα του 2009. Με αυτό το όριο ως βάση, να καταργηθούν οι νομοθετικές δεσμεύσεις και να υπάρξουν ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Η πρόταση νόμου που καταθέτει το ΚΚΕ στη Βουλή και η προσπάθεια που θα καταβάλει να γίνει κτήμα του εργατικού - λαϊκού κινήματος και των συνδικαλιστικών οργανώσεων, είναι μια συμβολή στην πάλη για τα λαϊκά συμφέροντα.

Ταυτόχρονα με την ανάγκη κατάργησης νόμων και διατάξεων που προκάλεσαν ισχυρά πλήγματα στους μισθούς και το λαϊκό εισόδημα, το ΚΚΕ υποστηρίζει πλαίσιο με σημαντικούς στόχους πάλης:

- Υπογραφή Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και Κλαδικών Συμβάσεων με το πλαίσιο ταξικού κινήματος με επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ για όλους χωρίς διακρίσεις με βάση την ηλικία, ως έναρξη για συζήτηση και διαπραγμάτευση για αυξήσεις.
- Κατώτερο μεροκάματο στα 33,57 ευρώ.
- Άμεση υπογραφή και επαναφορά όλων των κλαδικών συμβάσεων στα επίπεδα του 2009.
- Να καταργηθεί ο άθλιος διαχωρισμός των εργαζομένων με βάση την ηλικία.
- Καθολική ισχύς και υποχρεωτικότητα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.
- Εφαρμογή της μετενέργειας μέχρι την υπογραφή νέας ΣΣΕ χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό.
- Κατάργηση της δυνατότητας που καθιερώθηκε για υπογραφή επιχειρησιακών συμβάσεων με μισθούς χαμηλότερους από τις κλαδικές συμβάσεις.
- Κατάργηση όλων των ρυθμίσεων που προβλέπουν την αύξηση του ορίου απολύσεων, καθώς και τη μείωση των αποζημιώσεων.
- Την κατάργηση των νόμων που αφορούν στον ΟΜΕΔ και στις ενώσεις προσώπων.
- Επαναφορά των οικογενειακών και των κλαδικών και άλλων επιδομάτων που καταργήθηκαν.
- Κατάργηση των προεδρικών διαταγμάτων που ισοπέδωσαν τις αποζημιώσεις.
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Κατοχύρωση του 35ωρου, 7ωρου, 5ήμερου και διασφάλιση της κυριακάτικης αργίας.
- Κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών απασχόλησης και κάθε μορφής ανασφάλιστης εργασίας.
- Να παρθεί πίσω η απαράδεκτη πράξη νομοθετικού περιεχομένου που αναγκάζει οργανισμούς και φορείς, να τοποθετήσουν τα ταμειακά διαθέσιμα στην ΤτΕ.
- Πρακτική άσκηση των σπουδαστών με πλήρεις αποδοχές και εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα.
- Έξι ώρες δουλειάς για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, για σπουδαστές και φοιτητές που αναγκάζονται να δουλεύουν.

B. Επί των άρθρων

Με το άρθρο 1 επαναφέρεται ο κατώτατος μισθός στα 751 ευρώ για όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως ηλικίας, επομένως και για τους εργαζόμενους από 18 έως 25 ετών, ως βάση για την υπογραφή νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με ουσιαστικές αυξήσεις. Επίσης καταργείται η απαράδεκτη κυβερνητική παρέμβαση με την ΠΥΣ 6/2012, με την οποία μειώθηκε ο κατώτατος μισθός και το κατώτατο ημερομίσθιο κατά 22% και για τα νέα παιδιά από 18-25 ετών κατά 32%, όπως και η διάταξη για νομοθετική ρύθμιση του κατώτατου μισθού, που θα ρίξει ακόμα πιο κάτω τα κατώτατα μεροκάματα.

Με το άρθρο 2 αποκλείεται η απαράδεκτη ρύθμιση του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, που επέτρεπε την κατάρτιση επιχειρησιακής σύμβασης, όταν δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση στην επιχείρηση, από ένωση προσώπων που συστήνεται από μέρος του συνολικού αριθμού των εργαζομένων.

Με το άρθρο 3 καθορίζεται ότι οι Εθνικές Γενικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας περιέχουν όλους τους ελάχιστους, μισθολογικούς και λοιπούς όρους εργασίας για τους εργαζόμενους όλης της χώρας, χωρίς νομοθετική ή άλλη κρατική-κυβερνητική παρέμβαση. Καταργείται επίσης η απαράδεκτη ρύθμιση του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, με την οποία θεσπίστηκε η υπεροχή των επιχειρησιακών συμβάσεων έναντι των κλαδικών. Επίσης ορίζεται ότι οι κλαδικές και λοιπές συλλογικές συμβάσεις εργασίας μπορεί να περιέχουν μόνο ευνοϊκότερους όρους από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Με το άρθρο 4 προβλέπεται ότι οι συλλογικές συμβάσεις κάθε επιπέδου έχουν γενική ισχύ και δεσμεύουν τους εργοδότες σε κάθε επίπεδο όπου ισχύει η αντίστοιχη συλλογική σύμβαση εργασίας, ανεξάρτητα αν αυτοί είναι μέλη ή όχι των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργοδοτών που υπέγραψαν την κάθε συλλογική σύμβαση εργασίας.

Με το άρθρο 5 προβλέπεται η μετενέργεια των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, χωρίς χρονικούς περιορισμούς.

Με το άρθρο 6 επαναφέρεται το δικαίωμα της μονομερούς προσφυγής των εργαζομένων στη Διαιτησία, για τη ρύθμιση του συνόλου των όρων συλλογικής σύμβασης.

Με το άρθρο 7 επανέρχονται σε ισχύ κανονιστικές ρυθμίσεις συλλογικών (ιδίως κλαδικών) συμβάσεων εργασίας που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την καθιέρωση διαφόρων επιδομάτων, ρυθμίσεις που σε μεγάλο βαθμό καταργήθηκαν, όπως και οι αντίστοιχες συλλογικές συμβάσεις εργασίας (σταδιακά), από την ΠΥΣ υπ. αριθμ. 6/2012.

Με το άρθρο 8 επαναφέρεται η 13η και 14η σύνταξη για τους συνταξιούχους όλων των ασφαλιστικών ταμείων.

Με το άρθρο 9 επαναφέρεται ο 13ος και 14ος μισθός στο δημόσιο τομέα.

Με το άρθρο 10 θεσμοθετείται η κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων (όπως της μερικής απασχόλησης, αλλά και της εκ περιτροπής εργασίας και της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, όπως και του θεσμού του δανεισμού των εργαζομένων), έτσι ώστε να έχει κά-

ποιο ουσιαστικό αντίκρισμα για το σύνολο των εργαζομένων, η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ.

Με το άρθρο 11 ορίζεται ότι καταργείται όλο το αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο που αφορά την μείωση του κατώτατου μισθού, την νομοθετική ρύθμιση του κατώτατου μισθού, την ουσιαστική κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την αφαίρεση του 13ου και 14ου μισθού και της 13ης και 14ης σύνταξης και την καθιέρωση και γιγάντωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Με το άρθρο 12 καθορίζεται η έναρξη ισχύος της πρότασης νόμου.

Αθήνα, 9 Μαρτίου 2016

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Δημήτριος Κουτσούμπας
Αλεξάνδρα Παπαρήγα
Σάκης Βαρδαλής
Γιάννης Γκιόκας
Γιάννης Δελής
Λιάνα Κανέλλη
Νίκος Καραθανασόπουλος
Χρήστος Κατσώτης
Γιώργος Λαμπρούλης
Διαμάντω Μανωλάκου
Νίκος Μωραΐτης
Αθανάσιος Παφίλης
Κώστας Στεργίου
Μανώλης Συντυχάκης
Σταύρος Τάσσοσ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Επαναφορά κατώτερου μισθού, επαναφορά 13ης και 14ης σύνταξης, 13ου και 14ου μισθού. Ρυθμίσεις για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και κατάργηση αντεργατικών διατάξεων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΣΤΑ 751 ΕΥΡΩ

Άρθρο 1

Από την έναρξη ισχύος της παρούσας το κατώτατο όριο μισθού ανέρχεται στο ποσό των 751 ευρώ μεικτά για όλους ανεξαιρέτως τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως ηλικίας και αντίστοιχα προσαρμόζεται και το κατώτατο ημερομίσθιο.

Η ΠΥΣ 6/2012, το άρθρο 103 του ν. 4172/2013, καθώς επίσης και κάθε άλλη αντίθετη στην προηγούμενη παράγραφο διάταξη τυπικού ή ουσιαστικού νόμου ή συλλογικής σύμβασης εργασίας ή διαιτητικής απόφασης καταργείται.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 2

1. Η παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 1876/ 1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις συνάπτονται από συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης που καλύπτουν τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από την κατηγορία, τη θέση ή την ειδικότητά τους και εφόσον αυτές ελλείπουν, από τις ισχύουσες πρωτοβάθμιες κλαδικές οργανώσεις και από τον εργοδότη.»

Καταργείται από τότε που ίσχυσε η παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011.

2. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου α' της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 3 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών όλων των βαθμίδων στο πεδίο της δραστηριότητάς τους.»

Καταργείται από τότε που ίσχυσε η παρ. 3 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011.

3. Η παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τη νομιμοποίηση των εκπροσώπων των συνδικαλιστικών οργανώσεων εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των καταστατικών τους.»

Καταργείται από τότε που ίσχυσε η παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011.

Άρθρο 3

Οι Εθνικές Γενικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας καθορίζουν τους ελάχιστους μισθολογικούς και λοιπούς όρους εργασίας που ισχύουν για τους εργαζόμενους όλης της χώρας.

Οι κλαδικές, οι επιχειρησιακές και οι εθνικές ή τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν επιτρέπεται να περιέχουν δυσμενέστερους όρους εργασίας για τους εργαζόμενους από τους όρους της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Αν μια σχέση εργασίας ρυθμίζεται από περισσότερες ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εφαρμόζεται η πιο ευνοϊκή για τον εργαζόμενο.

Σε περίπτωση συρροής κλαδικής με επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, υπερισχύει η κλαδική, εκτός αν η επιχειρησιακή είναι ευνοϊκότερη για τους εργαζόμενους.

Κλαδική ή επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας υπερισχύει σε περίπτωση συρροής με ομοιοεπαγγελματική συλλογική σύμβαση εργασίας, εκτός αν η ομοιοεπαγγελματική είναι ευνοϊκότερη για τους εργαζόμενους.

Οι όροι ατομικών συμβάσεων εργασίας που αποκλίνουν από τις ρυθμίσεις συλλογικών συμβάσεων εργασίας είναι επικρατέστεροι, εφόσον περιέχουν μεγαλύτε-

ρη προστασία στους εργαζόμενους.

Όροι εργασίας συλλογικών συμβάσεων εργασίας που είναι ευνοϊκότεροι για τους εργαζόμενους, υπερισχύουν των νόμων.

Άρθρο 4

Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας όλων των κατηγοριών και βαθμίδων δεσμεύουν όλους του εργαζόμενους και όλους τους εργοδότες που εμπίπτουν στο πεδίο ισχύος της κάθε συλλογικής σύμβασης, ανεξάρτητα αν είναι μέλη ή όχι των συνδικαλιστικών οργάνων ή οργανώσεων που συνήψαν την συγκεκριμένη συλλογική σύμβαση εργασίας.

Άρθρο 5

Οι όροι των συλλογικών συμβάσεων εργασίας εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την υπογραφή νέας αντίστοιχης συλλογικής σύμβασης εργασίας, χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό.

Άρθρο 6

Σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων ή αποτυχίας της μεσολάβησης, οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη Διαιτησία για τον καθορισμό όλων των όρων παροχής εργασίας.

Άρθρο 7

Με την επιφύλαξη του άρθρου 1 της παρούσας, οι κανονιστικοί όροι συλλογικών συμβάσεων εργασίας που ήταν σε ισχύ στις 29.2.2012 (ημερομηνία δημοσίευσης της ΠΥΣ 6/28.2.2012), εφόσον οι συλλογικές αυτές συμβάσεις εργασίας έχουν λήξει, επανέρχονται σε ισχύ από την έναρξη ισχύος της παρούσας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ 13ΟΥ ΚΑΙ 14ΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΣ 13ΗΣ ΚΑΙ 14ΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Άρθρο 8

Επαναχορηγούνται στους συνταξιούχους όλων των ασφαλιστικών φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης τα επιδόματα Πάσχα και αδειάς, ανερχόμενα το καθένα στο μισό της μηνιαία χορηγούμενης σύνταξης. Επίσης στους πιο πάνω συνταξιούχους επαναχορηγείται το επίδομα Χριστουγέννων, ανερχόμενο στο ποσό της μηνιαία χορηγούμενης σύνταξης.

Άρθρο 9

Επαναχορηγούνται τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς, που καταργήθηκαν και αφορούσαν υπαλλήλους, μισθωτούς και λειτουργούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., Ο.Τ.Α., καθώς και τα μόνιμα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων, της ΕΛ.ΑΣ, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος.

Το επίδομα Χριστουγέννων ανέρχεται στο ύψος των μηνιαίων αποδοχών και τα επιδόματα Πάσχα και αδειάς στο ύψος του μισού των μηνιαίων αποδοχών το καθένα.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 10

1. Καταργείται κάθε διάταξη νόμου που προβλέπει την καθιέρωση της μερικής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι υφιστάμενες σχέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης μετατρέπονται αυτοδικαίως σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης.

2. Καταργείται επίσης κάθε διάταξη νόμου που θεσμοθετεί την εκ περιτροπής απασχόληση.

3. Καταργείται κάθε διάταξη νόμου που αναφέρεται στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

4. Καταργούνται οι διατάξεις νόμων που αναφέρονται στις εταιρίες προσωρινής απασχόλησης (ενοικίασης εργαζομένων). Από την έναρξη ισχύος της παρούσας, οι εργαζόμενοι των πιο πάνω εταιριών που απασχολούνται σε άλλους (έμμεσους εργοδότες), θεωρείται αυτοδικαίως ότι συνδέονται με σχέση εργασίας με τους έμμεσους αυτούς εργοδότες και μάλιστα με συμβάσεις εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ - ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 11

Κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης της διοίκησης αντίθετη προς τις διατάξεις της παρούσας καταργείται, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων για τους εργαζόμενους διατάξεων που περιέχονται σε νόμο, κανονιστική πράξη της διοίκησης, συλλογική σύμβαση εργασίας ή διαιτητική απόφαση, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 12

Η ισχύς της παρούσας, εάν δεν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις της, αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Μαρτίου 2016

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Δημήτριος Κουτσούμπας
Αλεξάνδρα Παπαρήγα
Σάκης Βαρδαλής
Γιάννης Γκιόκας
Γιάννης Δελής
Λιάνα Κανέλλη
Νίκος Καραθανασόπουλος
Χρήστος Κατσώτης
Γιώργος Λαμπρούλης
Διαμάντω Μανωλάκου
Νίκος Μωραΐτης
Αθανάσιος Παφίλης
Κώστας Στεργίου
Μανώλης Συντυχάκης
Σταύρος Τάσος